

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่ต้องการศึกษาทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคมกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และความสัมพันธ์ของการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว และระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว ระดับความนับถือตนเอง กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวจะมีการสุ่มเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ, ระดับการศึกษา, ศาสนา, ระดับผลการเรียน, อายุของบิดามารดา, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, อาชีพของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา จำนวน 12 ข้อ

2. แบบประเมินการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งดัดแปลงจากแบบประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัว Chulalongkorn Family Inventory (CFI) จำนวน 36 ข้อ
3. แบบประเมินระดับความนับถือตนเองของคูเปอร์สมิทฉบับผู้ใหญ่ (Coopersmith Self-Esteem Inventory: Adult Form) จำนวน 25 ข้อ
4. แบบประเมินทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 23 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistic Package for Social Personal Computer) ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไป, การรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว, ระดับความนับถือตนเอง และทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้ t-test วิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยด้านเพศกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
3. ใช้ f-test วิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยด้านศาสนา, ระดับการศึกษา, ระดับผลการเรียน, อายุของบิดามารดา, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, อาชีพของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดากับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
4. ใช้ Pearson-Product Moment Coefficient Correlation เพื่อทดสอบสัมพันธของการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว, ระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะประชากรที่ศึกษา

1.1 ลักษณะของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.5 และเพศชายร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 34.7 และ 28.2 ตามลำดับ ส่วนใหญ่นับถือศาสนา

พุทธร้อยละ 95.4 รองลงมาคือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.6 และศาสนาอิสลามร้อยละ 1.7 นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมาระหว่าง 2.00-2.49 ร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ 2.50-2.99 ร้อยละ 20.9 และ น้อยกว่า 2.00 ร้อยละ 17.4

1.2 ลักษณะบิดามารดาของนักเรียน

บิดาและมารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.9 และ 61.6 ตามลำดับ การศึกษาของบิดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 29.9 การศึกษาของมารดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.2 บิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ ร้อยละ 30.2 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 29.6 และอาชีพค้าขาย ร้อยละ 24.3 มารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25.0 และอาชีพรับราชการ ร้อยละ 22.7 บิดามีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 36.5 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 27.7 และมีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 19.5 ส่วนมารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 25.1 และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 22.9

2. ลักษณะทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและการเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของประชากรที่ศึกษา

พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเสี่ยงมากที่สุด (หมายถึงมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา) คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเสี่ยงมาก (หมายถึงมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 26 ถึง 50) ร้อยละ 25.1 มีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเสี่ยงน้อย (หมายถึงมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 51 ถึง 75) คิดเป็นร้อยละ 24.5 และมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเสี่ยงปานกลาง (หมายถึงมีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 75) คิดเป็นร้อยละ 22.1

และพบว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 7.2

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

สำหรับปัจจัยด้านเพศ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มนักเรียนชายต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับปัจจัยด้านระดับผลการเรียนเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อแยกพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนของกลุ่มนักเรียนพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ได้จากนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ต่ำกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนระหว่าง 2.00-4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ได้จากนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.49 ต่ำกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนระหว่าง 2.50-4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากปัจจัยดังกล่าวแล้วผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรอื่นๆเช่น ตัวแปรทางด้านระดับการศึกษาของนักเรียน ศาสนาของนักเรียน อายุของบิดา อายุของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา และรายได้ของมารดา แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

พบว่าค่าคะแนนการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวสัมพันธ์กับค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อแยกหาความสัมพันธ์ของค่าคะแนนการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวแต่ละด้านกับค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อน

สมรส

พบว่าค่าคะแนนความนับถือตนเองสัมพันธ์กับค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและการเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนจากการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอยู่ในระดับเสี่ยงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าในระยะกว่า 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการพัฒนาหลายๆ ด้านทั้งในด้านบวกและด้านลบ การไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตก จากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารและอื่นๆ ทำให้เกิดสภาวะโลกไร้พรมแดน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อแนวความคิดและการปฏิบัติของเด็กและเยาวชนไทยทั้งสิ้น⁽⁴³⁾

และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 7.2 ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของจรรยา ดวงแก้ว⁽⁴⁾ ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 19 อาจเป็นเพราะการถามเรื่องพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องที่เสี่ยงต่อความอ่อนไหวทางความรู้สึกและข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในการศึกษาครั้งนี้มีลักษณะตรงไปตรงมา แม้ว่าจะมีการแจ้งให้ทราบถึงข้อตกลงเรื่องความลับและการสรุปผลในภาพรวมแล้วก็ตาม แต่นักเรียนอาจไม่ตอบตามจริงเพราะยังไม่มั่นใจว่าในเรื่องของการถูกประเมิน อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ก็ได้ผลใกล้เคียงกับงานวิจัยของสุรีพร กมลวัฒนากุล⁽⁴⁴⁾ ที่พบว่านักเรียนร้อยละ 5.87 เคยมีเพศสัมพันธ์, การศึกษาของจันทน์ช ทองศิริ⁽⁴⁵⁾ ที่พบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 6.9 และงานวิจัยของอุมาพร ตรังคสมบัติ⁽⁴⁶⁾ ที่พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 8.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

พบว่ากลุ่มนักเรียนชายมีค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรวิญญู กุลดิลก⁽¹⁹⁾ ที่พบว่า เพศชายยอมรับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าเพศหญิง และงานวิจัยของณัฐวดี วิถีธรรม⁽⁴⁷⁾ ที่พบว่านักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันจะมี

ทัศนคติโดยรวม และความเชื่อในผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าเพศหญิง ซึ่งจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าทัศนคตินั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการอบรมสั่งสอน และได้รับถ่ายทอดค่านิยมของสังคม ในสังคมไทยมีการอบรมให้สุภาพสตรีรักษาวงศ์วานตัว อยู่ในวัฒนธรรมประเพณีที่ตึงงามของสังคม เมื่อศึกษาครั้งนี้จึงพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย

สำหรับปัจจัยทางด้านระดับผลการเรียน พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน กล่าวคือนักเรียนที่ผลการเรียนดีจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่านักเรียนที่ผลการเรียนไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วอลเตอร์และคณะ⁽⁴⁸⁾ ที่พบว่าปัญหาการเรียนและการใช้สารเสพติด สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอเมริกันเชื้อสายสเปนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยปัญหาการเรียนนั้นสัมพันธ์ที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาของนักเรียน ศาสนาของนักเรียน อายุของบิดา อายุของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา และรายได้ของมารดาไม่พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามปัจจัยต่างๆเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทรพีชญ์ สิริพิพัฒน์⁽⁴⁹⁾ ที่พบว่า การศึกษาบิดามารดา อาชีพบิดามารดา รายได้ของครอบครัว และจำนวนพี่น้องไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของนิสิต ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ประสบการณ์ทางเพศของนิสิตชาย และทัศนคติต่อการทำแท้ง และการศึกษาของกันน⁽⁵⁰⁾ ที่พบว่า อายุ สัญชาติ และการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการทำหน้าที่ของครอบครัวกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

จากการศึกษาพบว่าค่าคะแนนการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวทั้งโดยรวมและแยกแต่ละด้านสัมพันธ์กับค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่าครอบครัวมีหน้าที่พัฒนาบุคคลในด้านต่างๆ ซึ่งได้แก่ การให้การศึกษอบรม ถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม⁽²²⁾ รวมไปถึงทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสด้วย ดังนั้นเมื่อครอบครัวมีการทำหน้าที่อย่างไรก็จะมีผลสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิก สอดคล้องกับการศึกษาของเฮอร์ตตาฟรานโค, ไคแอช เดอ ลีออน และมาลาคารา⁽⁵¹⁾ ที่ศึกษาการทำหน้าที่ของครอบครัวและความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติ

ต่อเรื่องเพศ, การคุมกำเนิด, และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ไขปัญหา การตอบสนองทางอารมณ์ด้านบวก การสื่อสารภายในครอบครัว และการควบคุมพฤติกรรม เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติของวัยรุ่นทั้งในกลุ่มนักเรียนและกลุ่มที่เป็นคนงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการการแก้ไขปัญหาสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิง, ทัศนคติต่อการคุมกำเนิดในคนงานชาย และทัศนคติต่อเรื่องเพศในคนงานหญิง การตอบสนองทางอารมณ์ด้านบวกสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนหญิง และความรู้เรื่องการคุมกำเนิดในกลุ่มคนงานชาย การสื่อสารภายในครอบครัวสัมพันธ์กับความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนหญิง และทัศนคติต่อการคุมกำเนิดในกลุ่มคนงานหญิง ส่วนการควบคุมพฤติกรรมในครอบครัวสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มคนงานหญิง

และผลจากการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับครอบครัวอื่นๆ เช่น งานวิจัยของเดอ แลมเทอร์ และ แมค คอริโคเดล⁽⁵²⁾ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยให้วัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเมินความสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับพ่อแม่ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงความรัก ด้านความเข้าใจที่พ่อแม่มีต่อผู้ตอบ และด้านความใกล้ชิด ซึ่งก็เปรียบได้กับการทำหน้าที่ของครอบครัวด้านความผูกพันทางอารมณ์และด้านการตอบสนองทางอารมณ์ พบว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีการแสดงความรักต่อกันมากกว่า, วัยรุ่นที่รู้สึกว่าพ่อแม่เข้าใจ และวัยรุ่นที่รู้สึกใกล้ชิดกับพ่อแม่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผ่านมา (lifetime behavior) น้อยกว่า

ส่วนงานวิจัยของบาลคาซาร์, ครัล และ ปีเตอร์สัน⁽⁵³⁾ ที่ศึกษาระดับความปรองดองในครอบครัวซึ่งเป็นการทำหน้าที่ครอบครัวด้านหน้าที่ทั่วไป พบว่าระดับความปรองดองในครอบครัวที่สูงกว่ามีแนวโน้มเชื้อต่อผลทางจิตสังคม, สุขภาพที่สมบูรณ์และพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของลูก นอกจากนี้การศึกษาของ แฮนสัน, ไมเยอร์ส และ จินสเบอร์ก⁽⁵⁴⁾ เน้นผลจากการวิจัยว่าการปลูกฝังความรับผิดชอบของพ่อแม่ที่ให้แก่วัยรุ่นในชีวิตประจำวัน ทั่วๆ ไป ซึ่งจัดเป็นการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการทำหน้าที่ทั่วไปและการควบคุมพฤติกรรม มีผลทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศของลูกมากกว่าการสอนอย่างง่าย ๆ เรื่องการคุมกำเนิดหรือการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่ลูก

นอกจากนี้การศึกษาของมิลเลอร์, แมคคอย, โอลสัน และวอลเลซ⁽⁵⁵⁾ พบว่าระเบียบวินัยและกฎเกณฑ์ด้านการนัดเที่ยวที่เข้มงวดมากเกินไปมีความสัมพันธ์อย่างมากกับทัศนคติยินยอมทางเพศและการเคยมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มากกว่าระเบียบวินัยของพ่อแม่ที่เข้มงวดปานกลาง อย่างไรก็ตามวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องของเรื่องเพศมากที่สุดคือกลุ่มที่ขาด

ระเบียบวินัยและกฎเกณฑ์ของพ่อแม่ ซึ่งกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากที่สุด พ่อแม่ที่ดูแลอย่างดีเรื่องคนที่ลูกนัดเที่ยวด้วย สถานที่ที่จะไป และกำหนดเวลากลับแน่นอน เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มว่าลูกวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมทางเพศที่รับผิดชอบมากที่สุด อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ชี้ว่าการมีอำนาจที่แท้จริงแตกต่างกับการพยายามควบคุม กล่าวคือพ่อแม่ที่ใช้ อำนาจบังคับจะควบคุมได้ระยะสั้น แต่จะไม่มีผลในการสร้างค่านิยมของพ่อแม่ในเด็ก

ส่วนงานวิจัยของร็อดเจอร์⁽⁵⁶⁾ พบว่าการควบคุมของพ่อแม่ การสนับสนุนของพ่อแม่ ค่านิยมเรื่องเพศของพ่อแม่ การควบคุมทางจิตวิทยาของพ่อและการสื่อสารเรื่องเพศของแม่ สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น นอกจากนี้การควบคุมทางจิตวิทยาของพ่อยังทำนายแนวโน้มการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง และพบว่า การควบคุมของพ่อแม่และค่านิยมเรื่องเพศของพ่อแม่เป็นปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นชายที่ดีที่สุด

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยที่สนับสนุนว่าการควบคุมพฤติกรรมของพ่อแม่สัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางเพศของลูกได้แก่ งานวิจัยของ เมทซ์เลอร์, โนเอล, บิกแลน, เอรี และ สโมลโค สกี⁽⁵⁷⁾ ที่พบว่า การควบคุมของพ่อแม่ที่ไม่มีคุณภาพ สัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของลูก และความผูกพันในครอบครัวสัมพันธ์กับการใช้อำนาจบังคับที่น้อยลงระหว่าง พ่อแม่กับลูก

แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของมอร์ตันและมานน์⁽⁵⁸⁾ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างพฤติกรรมควบคุมของพ่อแม่และการรับรู้ของลูก พบว่าการยอมรับของพ่อแม่และ การให้ลูกเป็นศูนย์กลางในการควบคุมตัวเอง สัมพันธ์กับการควบคุมภายในทั้งของเด็กที่เริ่ม เป็นวัยรุ่นและวัยรุ่น อย่างไรก็ตามการที่พ่อแม่ยังควบคุมพฤติกรรมวัยรุ่นอยู่ก็สัมพันธ์กับ การควบคุมภายในของเด็กที่เริ่มเป็นวัยรุ่นและสัมพันธ์กับการควบคุมภายนอกของวัยรุ่น ด้วย

ส่วนงานวิจัยของดิทท์สและแจคคาร์ด⁽⁵⁹⁾ ได้ศึกษาครอบครัวเรื่องความสัมพันธ์ของ สมาชิก โดยศึกษาว่าความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างลูก-แม่ สัมพันธ์กับการมีเพศ สัมพันธ์, การคุมกำเนิดและการตั้งครรรภ์ในระยะ 12 เดือนต่อมาของลูกหรือไม่ พบว่าความ พึงพอใจในความสัมพันธ์กับแม่ สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์ได้ และ ตัวแปรความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับแม่เป็นตัวแปรเดียวที่ทำนายการใช้การคุมกำเนิด ของลูกได้

ส่วนการทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการสื่อสารนั้นในการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่าสัมพันธ์ กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับ การทำหน้าที่

ครอบครัวด้านอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของกันน⁽⁴⁹⁾ ที่พบว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่าการสื่อสารกับพ่อแม่ไม่ดีมีแนวโน้มว่าจะเริ่มมีกิจกรรมทางเพศเร็วและเริ่มสูบบุหรี่ดื่มเหล้าเร็วด้วย และยังกล่าวถึงการทำหน้าที่ครอบครัวด้านความผูกพันทางอารมณ์และการทำหน้าที่ทั่วไปว่าสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ที่ช้ากว่า

นอกจากนี้ คอยล์, เจนเซน, โอลเซน และคันดิก⁽⁶⁰⁾ พบว่าการเริ่มสัมพันธ์ทางเพศนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมสำสอนในภายหลังได้ ซึ่งปัจจัยภายนอกเช่นการทำหน้าที่ในครอบครัวที่บกพร่อง เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เด็กที่เริ่มมีสัมพันธ์ทางเพศมีกิจกรรมทางเพศมากขึ้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

จากการศึกษาพบว่า ค่าคะแนนความนับถือตนเองสัมพันธ์กับค่าคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตรงกับทฤษฎีที่กล่าวว่าบุคคลที่มีความนับถือตนเองสูงจะมองตนเองเป็นคนที่มีความหมายและมีสิ่งที่ดีอยู่ภายใน มองโลกตามความเป็นจริงว่าสิ่งใดมีประโยชน์หรือมีโทษต่อตนเอง สิ่งใดที่เหมาะสมและสิ่งใดที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้สิ่งอื่นเสริมระดับความนับถือตนเอง⁽²⁴⁾ สอดคล้องกับ การศึกษาของ แอจแคค และการ์วูด⁽⁶¹⁾ ที่พบว่าวัยรุ่นที่ต้องการความรัก, พยายามเพิ่มระดับความนับถือตนเอง, ลดความเหงา, ยืนยันความเป็นเพศชายหรือหญิง, หลีกเลี่ยงความเบื่อหน่ายหรือต้องการระบายความโกรธ อาจใช้เรื่องเพศตอบสนองความต้องการเหล่านี้ ซึ่งการใช้เรื่องเพศแก้ปัญหาเหล่านั้นทำให้วัยรุ่นซึมเศร้า ระดับความนับถือตนเองยิ่งต่ำลงหรือเกิดปัญหาระหว่างบุคคลได้ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ เจอร์ราด, กิบสัน, ไรส์, และรัสเซล⁽⁶²⁾ ซึ่งพบว่าวัยรุ่นที่มีระดับความนับถือตนเองสูงและมีพฤติกรรมเสี่ยง จะมีวิธีการให้เหตุผลเข้าข้างตัวเองหลากหลายเพื่อกันไม่ให้ตัวเองรับรู้ได้เต็มที่ถึงความเสี่ยงที่จะได้รับผลร้ายที่เกิดจากพฤติกรรมของตน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เนื่องจากพบว่าการทำหน้าที่ของครอบครัวและระดับความนับถือตนเองสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงควรเพิ่มการดูแลปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นแบบองค์รวมมากขึ้น โดยการสอนให้วัยรุ่นเข้าใจเหตุผลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศทั้งทางกาย จิต สังคม เพื่อเป็นวิธีทางหลีกเลี่ยงหรือผ่อนผันพฤติกรรมทางเพศได้
2. วางแผนส่งเสริมแต่ละครอบครัวให้ทำหน้าที่โดยรวมทุกๆด้านอย่างดีที่สุด เพื่อให้ครอบครัวเป็นสถาบันที่มั่นคง ปลูกฝังทัศนคติ และการดำรงชีวิตที่ดีต่อสมาชิกต่อไป
3. พบว่าวัยรุ่นมีทัศนคติยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงไม่ควรศึกษาพฤติกรรมนี้โดยถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือผิดปกติ แต่ควรส่งเสริมให้มีการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จากการมีเพศสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เมื่อทราบว่าปัจจัยการทำหน้าที่ของครอบครัวและระดับความนับถือตนเองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแล้ว ควรศึกษาความสัมพันธ์ของการทำหน้าที่ครอบครัวหรือระดับความนับถือตนเอง โดยแยกศึกษาเฉพาะด้านอย่างเจาะจงกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หรือศึกษาการทำหน้าที่ของครอบครัวหรือ ระดับความนับถือตนเองกับพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆของวัยรุ่น เช่น การติดสารเสพติด, พฤติกรรมต่อต้านสังคม อันธพาล เป็นต้น นอกจากนี้อาจพัฒนาปรับปรุงแบบประเมินทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้นต่อไป